

УДК 342.9

**Міхеєв М.В.**, аспірант відділу проблем державного управління та адміністративного права Інституту держави і права ім. Корецького НАН України, адвокат.

**Науковий керівник: Андрійко О.Ф.**, д.ю.н., професор, член-кореспондент Національної академії правових наук України, заслужений юрист України.  
(Інститут держави і права ім. Корецького НАН України, м. Київ, Україна)

## АДМІНІСТРАТИВНІ ПРОВАДЖЕННЯ, СТАДІЇ ТА ЇХ НАЗВИ

У наукових напрацюваннях зазначено про поетапність розвитку дій сторін у справі про правопорушення із метою здійснення своїх прав та обов'язків та справедливого вирішення питання. Цей процес є системним та складається із певних визначених послідовностей, які, у юридичній літературі, називають стадіями [1, с. 346], або – процедурами [2, с. 132].

Висловили твердження щодо поняття процесуальної стадії провадження й такі науковці як О. М. Бандурка та М.М. Тищенко. На їхню думку, вона полягає у певному окремому комплексі процесуальних дій учасників, є логічною та визначеною часовими межами, спрямована на вирішення справи та досягнення цілі, вирізняється своїм колом суб'єктів та є закріпленою у нормативно-правових актах [3, с. 177].

Досі не всі етапи процесуального провадження у справах про адміністративні проступки знайшли своє втілення у положеннях національного законодавства.

У юридичній літературі наводиться чотири стадії провадження. Розбіжності переважно стосуються назв стадій, причому найбільше їх щодо назв двох із них – першої і третьої.

На першій стадії з'ясовуються факт вчинення, обставини правопорушення, дані про винного і складається адміністративний протокол.

Перший етап покликаний фактично зафіксувати вчинення, з'ясувати обставини правопорушення, інформацію про особу винного. На цій стадії складається протокол про адміністративне правопорушення.

На другій стадії відповідний суб'єкт розглядає матеріал і виносить постанову, яку на третій стадії може бути або оскаржена громадянином, або опротестована прокурором, або переглянута з ініціативи вищого органу.

Друга стадія характеризується переглядом матеріалів та документів у справі уповноваженою особою, а також винесенням постанови про адміністративне правопорушення.

На третій стадії постанова, проголошена на попередньому етапі, може бути оскаржена громадянином, заперечена прокурором, повторно переглянута за проханням вищого державного органу. Закінчується ця стадія прийняттям рішення про скасування, зміну чи залишення без змін постанови.

Четверта стадія – виконання постанови – починається відразу ж після її прийняття або розгляду скарги (протесту).

Фінішний четвертий етап включає в себе виконання винесеної постанови, якому передують її прийняття чи розгляд скарги або заперечення. Конфлікт, в основному, виникає із приводу назв, у більшості випадків, першої та третьої.

У науковій літературі знайшли своє відображення дві назви першої стадії провадження: адміністративне розслідування або порушення справи про адміністративний проступок. Та щодо назви обох виникають певні сумніви. Це пояснюється тим, що термін «розслідування» переважно вживається у галузі кримінального права. Його вживання, із наукової точки зору, є не зовсім доречним у даному контексті, оскільки розслідування справи не можливе здійснювати до її

порушення. Друга назва також має низку недоліків через відсутність конкретизації, адже порушення справи ще не означає, що мета початкового етапу уже досягнута. На нашу думку раціонально було б використовувати таку назву першої стадії провадження як: «порушення справи про адміністративний проступок і попереднє з'ясування її обставин».

**Перелік посилань:**

1. Колпаков В.К., Кузьменко О.В. Адміністративне право України : підручник / В.К. Колпаков. Київ: Юрінком інтер, 2003. 544 с.
2. Коваль Л.В. Адміністративне право України : курс лекцій (Загальна частина). Київ : Основи, 1994. 154 с.
3. Бандурка О.М. Адміністративний процес : підручник для вищих навч. закл. / Бандурка О.М., Тищенко М.М. Київ : Літера ЛТД, 2002. 288 с.